

[P. A. Poulsen (Stenderup).]

den paa det Tidspunkt, da Gaven første Gang kan komme til Udbetaling, vil Beløbet være at anvise til en velgørende Institution, som virker i Sømandsstandens almene Interesse. Det synes jeg er en god Paragraf, der tjener den danske Stat til Ære. Jeg har set af Forhandlingerne i det andet høje Ting, at der har været Forslag fremme angaaende de omtalte Penges Anvendelse, og disse Forslag var vist alle udmærkede. Jeg kan dog ikke lade være med, nu da vi taler om Hædersgaver til vore Søfolk og deres efterladte, at henlede Opmærksomheden paa den danske Sømandsmission, baade den indenlandske og den udenlandske. Her er et Omraade, hvor vi kan være med til at ære Mindet om dem, der bragte de store Ofre. Vi kan vise Havets Folk vor Taknemmelighed ved at byde dem et særlig varmt Velkommen inden for vore Sømands-hjem og Sømandskirker. Den Haandsrækning trænger vore Søfolk til, thi der var mange der slap vel fra Sejladsen over et farefuldt Hav, men forliste i Havn. Flere danske Sømandskirker i Udlandet ligger bomberamte, og herhjemme har adskillige af vore Sømandshjem maattet finde sig i at blive taget i Brug til andet Formaal, og saa ved vi omtrent, hvordan de kommer til at se ud — der er vel ingen der tror, de ser godt ud. Der er meget at gøre, inden man er helt klar til at modtage vore Søfolk, naar de kommer i Havn og trænger til at komme under hjemlige Forhold. Jeg synes som sagt, Sømandsmissionen bør nævnes, naar der tales om Anvendelse af Midlerne i Sømandsstandens almene Interesse. Og hvorfor ikke ogsaa i denne Forbindelse — det er allerede antydnet af tidligere Ordførere — minde om den Landsindsamling til vore Sømandsmissioner, der med Hendes Majestæt Dronningen som Protektrice vil anbefale sig til Offentligheden om nogle Dage netop med det Formaal for Øje at skaffe Sømændene gode Opholdssteder i vore egne og fremmede Havne.

Jeg skal slutte med varmt at anbefale disse to saa nært beslægtede Lovforslag. Jeg hilser med Glæde den højtærede Handelsministers Udtalelse i det andet høje Ting og nu her i Dag om, at nye Forslag til Forbedring af Sømændenes Kaar kan ventes — de maa vel siges at være paa Trapperne allerede.

Oluf Johansen: Som stedfortrædende Ordfører skal jeg paa mit Partis Vegne

anbefale de to Lovforslag til hurtigt Gennemførelse.

Det drejer sig om Hædersgaver til danske søfarende og Fiskere og deres efterladte. Vi har tidligere i Ærbødighed for den Gerning, de udøvede og i mange Tilfælde satte Livet til ved, tavse mindedes dem, men vor Pligt over for dem, der fandt Døden eller blev Invalidere, kan ikke klares ved tavs Ærbødighed alene. Vi skylder dem, der blev Invalidere, og de efterlevende efter dem, der satte Livet til, ogsaa uden for det indskrænkede Fartsomraade, en rimelig Hædersgave. Den Lovgivning, som her foreslaas, er det synlige Udtryk for Landets Ærbødighed for dem. Det gælder saavel dem paa Færøerne, der har gjort en i Forhold til Landets Lidenhed stor Indsats, som det øvrige Lands Fiskere og søfarende; og i denne Tak, som vi alle skylder dem, deltager Det radikale Venstre ved sin Medvirkning til Lovforslagets Gennemførelse.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Fibiger): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Behandling af Lovforslagene. Med Hensyn til det Spørgsmaal, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Severin Hansen om, hvorvidt en Enke, der gifter sig, beholder Hædersgaven, skal jeg svare, at den beholder hun, fordi det er en Hædersgave til Personen. Man kan maaske sige, at en saadan Enke herefter vil blive et godt Parti, naar hun beholder Hædersgaven, men det kan jo kun være saa meget bedre.

§ 8 i Loven af 1940 er bibeholdt, men den er unødvendig her, fordi Staten og Kommunerne ikke har Skibe, der gaar i udenrigs Fart, saa det er ikke et Spørgsmaal, der faar Betydning for Loven her.

Det ærede Medlem Fru Nikoline Winther spurgte, om Kahytsjomfruer kom med. Det gør de. Det fremgaar af § 4, hvor der staar: „Personer“. Dertil maa Kahytsjomfruer ogsaa henregnes; der er ikke gjort nogen Forskel mellem Mænd og Kvinder i den Henseende.

Det ærede Medlem Hr. P. A. Poulsen (Stenderup) slog til Lyd for, at de Penge, der ikke kom til Udbetaling, fordi de paa-gældende var døde, og som ikke gik tilbage til Staten, kunde komme de forskellige Sømandshjem og Sømandskirker til gode. Det er et Spørgsmaal, jeg gerne vil tage op. Jeg synes Tanken er god. Der kunde maaske derigennem blive Lejlighed til at yde Sømanden Hjælp, naar han var i Land.

Hermed sluttede Forhandlingen.